

## 24. Jul. 1842

### FACTS

Date:

24. Jul. 1842

Page number:

Dagbog A, side 46-47

### TRANSCRIPTION

24 July

Jeg har senere slet intet hørt, som kunde bekræfte Sandheden af Rygtet om Louise Neergaards Forlovelse; det er maaskee intet Andet end den sædvanlige Snak af en eller anden gammel giftesyg Jomfru – I disse Dage gaaer det bedre med mit Maleri;<sup>1</sup> i lang Tid var jeg bange for at lægge Farve paa og lade Penselen løbe, ja, Barnet kommer ikke til Verden uden Fødselsveer. – Jeg sad nu i Aften og taledede med Moder<sup>2</sup> og Sigvard<sup>3</sup> om Joachims<sup>4</sup> Reise til Fredriksværk (hvor han er i disse Dage). Jeg vilde gjerne vide, hvordan han fører sig op derude, sagde Moder, om han nu vildt hengiver sig til Fornøielser alene – jeg vilde han imellem skulde være lidt alvorlig, føiede hun til, og Taarerne blinkede i hendes Øine ved Tanken om Faders Grav i Hjørnet ved Vinderød Kirke. Saaledes er hendes elskelige Sind, altid aabent for Alvor, midt i dets lykkeligste Stemning dog stille og fromt – er det noget Under, at jeg længes efter at kalde et saadant Væsen mit; men der hører et sjældent Held til at finde et saadant. Ak Moder! jeg kunde gjerne faa Lyst til at skrive hvert Ord op, Du siger, og som den lille grønlandske Pige, Anarsak, sagde, da hun saae [overstreget: disse] nogle Ord, hun som Barn havde ladet falde, opskrevne af Paul Egede:<sup>5</sup> Herre Gud! er de smaae Ord fra Barnemunden endnu ikke faldne ud af hans Sjæl? – saaledes kunde du spørge, og Du skulde see min Sjæl gjemmer trolig mangt af Dine fromme Ord. Gid de aldrig falde ud af min Sjæl! engang skal de jo ikke længer tone blidt og trøstende i mit Øre, hvor er da det Bryst, hvortil jeg kan hælde mit Hoved, naar •47• jeg er bedrøvet – hvor er da den Haand, som mildt vil stryge mit Haar – hvor er da den Mund, som kjærligt vil kysse min Pande? og hvor den Sjæl, der, mægtig som Din, kan gyde Trøst og Ro og Fred i det beklemt Bryst? – –

---

<sup>1</sup> En dansk kyst, Statens Museum for Kunst, KMS412 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 134).

<sup>2</sup> Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

<sup>3</sup> Lundbyes ældste lillebror, Sigvard U.R. Lundbye (1820-1864).

<sup>4</sup> Lundbyes yngste lillebror, Joachim E. Lundbye (1826-1897).

<sup>5</sup> Poul Egede (1708-1789), dansk-norsk missionær og filolog.

46. 24 Juli

Jeg har senere slet intet hørt, som kunde bekræfte Sandheden af Røgtet om Louise Neergaards Forlovelse; det er maaske intet andet end den sædvanlige Snak af en eller anden gammel gift-sig Jomfru — I disse Dage gaar det bedre med mit Meleni; i lang Tid var jeg bange for at lægge Færre paa og lade Pinselen løbe, ja, Børnet kommer ikke til Venden uden Tidselov. — Jeg sad nu i Aften og talte med Moder og Liguard om Jacobims Reise til Frederiks værk (hvor han er i disse Dage). Jeg vilde gjerne vide, hvordan han føler sig op derinde, sagde Moder, om han nu endt hengiver sig til Fornøjelser alene — jeg vilde han imellem skule være lidt alvorlig, finde himmel og Taarnene blinde i hendes Pine ved Tanken om Faders Grav i Bjergene ved Vindruis Kirke. Saaledes er hendes elskelige Sind, altid aabent for Alvor, mit i det lykkeligste Stemning dog stille og friskt — er det noget Morder, at jeg længe efter at kalde et saadant Væsen mit; men det høres et spjældent Skæld til at finde et saadant. Ak Moder! jeg kunde gjerne faa lyst til at skrive hvert Ord op, Du siger, og som den lille grønlandske Pige, Anersak, sagde, da hun saae ~~en~~ <sup>en</sup> Ord, hun som Børn havde ladet falde, opskrives af Poul Egede. Hvor Gud! er de smaa Ord fra Børnemunden endnu ikke faldne ud af hans Munde? — saaledes kunde du spørge, og du skulde see min Sjæl gjemmes trohig mangt af dine fromme Ord. Gud de aldrig faldt ud af min Sjæl! en gang skal de jo ikke længe tone blidt og trøstende i mit Øre, hvor er da det Bøst, hvortil jeg kan hælde mit Blod, naar

Jeg er bedrøvet — hvor er da den Hånd, som mildt vil strø  
ge mit Haar — hvor er da den Mund, som hjærtligt vil  
kysse min Pande? og hvor den Sjæl, der, usædvanlig som Din,  
kan give Trøst og Ro og Fred i det beklemte Dødsst? —

28 juli

Ikke kan jeg undlade, skjøndt klokken er henad 12, og  
skjøndt jeg ellers er i Læng, at skrive her, hvad der her  
gjør mig saa stor Glæde idag. Jeg var nemlig i Of-  
ten hos Skougards Onkel, den unge Møller Ag-  
gersborg, og han foretog mig den mig bekendte  
Lamling af Pehleischlägers Tragædie, smukt  
indbundet i brune Lederbind med rødt Pnit, saa  
det er en Lyst alene at see paa dem. — Hver Of-  
ten ligger jeg her med en lang Pipe og, en Dug og  
et Glas Vand — i Often med Pen og Blyd med  
Lægen, hvilket jeg kunde have Lyst at gjøre tiere,  
maaskee imellem gjøre en lille Tegning (hvor  
end den jeg ellers tegner paa den følgende  
Side); — men nu maa jeg nøds lide af Gud  
holdet i mine smukke Dage. — Jeg er ikke  
vant til at modtage mange Gaver, saa en  
saa dan kan Gud ske Lov endnu gjøre mig be-  
reglad! ~~~~~